

Entrevista a Pere Renom i Vilaró

Ex-alumne i ex-jugador de les Escoles Minguella

En Pere Renom va estudiar a l'Escola Minguella i formà part del bàsquet de l'AEM, força conegut per els seus reportatges al Canal-33, que dit de passada també celebra enguany els seus 25 anys, ens rep amablement per donar una pinzellada a la seva trajectòria acadèmica, professional i vital.

Pere, quins estudis vas cursar a l'Escola Minguella i durant quin període?

Tota la primària i tot el batxillerat, vaig passar-m'hi mitja vida.

Vas cursar posteriorment estudis superiors? Et vas inclinar per Ciències o Lletres?

Sí, el COU el vaig fer a l'Institut Isaac Albéniz i després vaig estudiar a la facultat de Biologia de Barcelona, a la UB, també vaig fer Oceanologia a França i després em vaig posar a fer recerca en el món de la biologia marina. Vaig fer Ciències però després, quan estava acabant la tesi en biologia marina, vaig començar a estudiar Filosofia i ara tinc la meitat de la carrera feta. Podríem dir que sóc mig de Ciències mig de Lletres.

On podríem enquadrar la teva feina, dins del periodisme d'investigació o de divulgació científica?

Dins de la divulgació científica, clarament. Periodisme d'investigació seria per exemple algun documental basat en descobrir el que els perio-

distes d'Estats Units van estar investigant i van descobrir tota la trama de corrupció que hi havia. Nosaltres fem divulgació científica, troballes científiques de qualsevol àmbit que les presentem al públic perquè les entengui.

D'on neix aquest interès teu per el món de la ciència i la tecnologia?

De fet des de ben petit, des de molt petit, és que realment sempre dic el mateix, però jo quan era molt petit deia: "jo vull estudiar la carrera dels animals", i després a partir de 4rt d'EGB, la professora Maria Canals, em va dir que aquesta carrera es deia Biologia. Des d'aleshores vaig voler fer Biologia, vaig fer Biologia i vaig acabar amb la recerca en Biologia Marítima amb la referència de que tenia el mar aquí al costat.

Com va sorgir la idea del programa "Quèquicom" del Canal-33. Com va ser que hi col.laboressis?

Durant molts anys hi va haver un programa de ciència al Canal-33 que es deia "Més enllà del 2.000",

va estar molts anys en antena. Després va venir una continuació d'aquest que es deia "El punt Omega", però era mig comprat a la televisió australiana i fet també aquí, llavors volien canviar de format, i van crear un nou programa que és el que ara es coneix com el "Quèquicom". Van organitzar un càsting on es demanaven tres requisits, una persona que se li donés bé sortir en pantalla, que tingués experiència fent televisió i a més a més que conegués el món de la ciència. Jo en complia dos d'aquestes tres, perquè mai havia fet televisió, però se'm donava bé el món de la pantalla i el de la ciència, i em van agafar.

Creus que a través de les didàctiques imatges d'aquest programa la ciència se'ns fa més entenedora?

En part per les imatges però també pel discurs, és a dir, les imatges van acompanyades d'un discurs. Nosaltres fem un esforç molt gran perquè arribi a tothom, perquè a la gent li atregui la ciència a partir de com l'expliquem.

Penses que programes com aquest poden ajudar a despertar vocacions científiques entre els nostres joves?

Espero que sí, però també es veritat que si això és cert tenim una gran responsabilitat. També diuen que els bons professors de Ciències despertem vocacions científiques igual que els mals professors fan que la gent fugi de les carreres científiques. Si és el cas que ho fem bé i estem despertant vocacions científiques hem de ser-ne conscients perquè realment és una gran responsabilitat.

“Una veritat que no es pot explicar en paraules senzilles, senzillament, no és veritat”, et sona aquesta frase?

Sí que em sona, em sembla que es del director del programa. Juraria que és d'ell. És veritat que la ciència s'ha de saber transmetre bé amb paraules que les pugui entendre la teva àvia, i si no es així doncs s'ha de fer un esforç perquè a vegades no s'ha entès bé. Cal entendre molt bé una cosa per poder-la explicar i perquè tothom l'entengui. Quan estudies per ensenyar aprens molt més que quan estudies i prou.

De banda del programa, compagines altres activitats també relacionades amb la difusió del coneixement científic o d'altres disciplines?

Escric articles a revistes de divulgació científica i durant un temps vaig estar col·laborant amb un suplement del diari “ARA” que es deia “ARA Kids” que era una mitja pàgina que també era de ciència dedicada als nens, mitja en anglès i mitja en català. Sempre que puc i m'ho permet el temps faig alguna cosa d'aquestes.

Quins són els teus projectes més immediats Pere?

De moment segueixo al “Quèquicom” però tot i que m'agradaria algun dia fer ciència o programes de divulgació en altres àmbits, potser a l'estranger, potser en anglès, escriure algun llibre...

Com a bon esportista que sabem ets, quins esports practiques o has practicat i d'entre tots ells alguna fita a destacar?

M'agrada molt l'alpinisme, la bicicleta de muntanya, nedar al mar, navegar. Ara la meva propera fita en aquest sentit seria fer l'Atlàntic a vela, algun dia, per exemple de Càdis a l'Havana. I una altra fita que m'encantaria fer és la de pujar al mont Ararat, que és un volcà extingit que hi ha al límit entre Armènia i Turquia, que de fet és una muntanya bíblica. Segons les escriptures es allà on es va quedar enganxada l'Arca

de Noé, fa 5.137m i em faria molta il·lusió fer-ho.

Vas arribar a jugar a bàsquet amb l'AEM? vas tenir oportunitat de conèixer al Sr.Gol? Que n'opines d'aquests 25 anys de bàsquet de l'AEM?

Sí, pocs anys però sí. Sí, el vaig conèixer no tant per jugar a bàsquet ja que el meu entrenador era En Josep Sala si no recordo malament. El Sr. Gol el vaig tenir com a professor de gimnàs, i et passava la pilota d'aquella manera que se la tirava al bíceps i el bíceps te la tornava. Era una persona molt abocada al bàsquet i realment el va viure molt a Badalona i a l'escola. Ho conec poc la veritat, vaig estar poc vinculat, crec recordar que uns tres anys i després vaig passar a fer natació i ja vaig deixar el bàsquet. El que si sé és que en categoria escolar l'AEM té un molt bon nivell.

Moltes gràcies Pere, per la teva predisposició i les facilitats rebudes en la realització de l'entrevista, anirem seguint la teva trajectòria sigui en els mitjans audiovisuals o bé escrits.

Molta sort! i el nostre agraïment.